

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Kedden, Október' 9-dikén, 1832.

B é t s.

Ö Ts. K. Felsége méltóztatott Fő Tiszt. Kováts Mátyás Urat a' Pesti Kir. Universzitasban Theologiát tanító Professort, az Egri Ns Fő Káptalanba Kánonokká kinevezni.

Ö Ts. K. Felsége méltóztatott az Erdélyi Nagy-Fejedelemségben megüresült provincialis Szemorvosi hivatalra Ts. Csipkés Sándor Urat, a' Seb-
orvosi tudományok Mesterét kegyelme-
sen kinevezni.

Ö Ts. K. Felsége méltóztatott Titt. Bischof Jó'sef Urat, ez előtt a' Czeg-
lédi Katholika Iskolában érdemes Ta-
nítót pántlikáról függő gyűrös arany
érdem emlékpénzel megtisztelni.

N a g y B r i t a n n i a.

Walter Scott Sept. 21-kén Ab-
botsford nevű kastélyában meghalt.

Az Edinburgi Ujság ekkép-
pen adja elő X-dik Károlynak Holyrood-
ból lett elútazását; Holyrood végté-
re megfosztatott a' Királyi vendégek-
től, a' kiknek léptei soha többé nem
adnak viszhangot e' pompás teremek-
ben. A' szerentsétlen Uralkodóknak pa-
lotájok ismét pusztán, és laktalan áll.
Mi szolgáltatót légyen ezen igen vá-
ratlan történetre alkalmatosságot, most
ez úttal elakarjuk hallgatni, noha fel-

tartjuk magunknak a' just, a' Közön-
ség előtt mind azt felfedezni, a' mi e'
részben szükségesnek találtatik. Tsu-
dálatos dolgok a' Nemzetek politikájok-
ban, a' szerentse állhatatlansága, — és
a' Királyok sorsa. — Közönségesen tud-
va van, hogy Skótzsiát, a' Frantzia
Hertzegek nagyon nehezen hagyták el,
valamint más részről az is bizonyos,
hogy mivel magok viseletjek olyan sze-
liá, emberszerető, és mindennek szí-
vét megnyerő volt, Skótzsia is min-
dent elkövetett, hogy a' Nagyvendé-
geknek ottrulatusokat kellemetessé te-
gyék, és keserves sorsoknak elviselé-
sén könnyítsenek. Minden rendű sze-
mélyek vetélkedtek egymással, hogy a'
szerentsétlen számkiüzettek eránt, men-
nél nagyobb tiszteletet bizonyítsanak,
és mivel egy Királyt Ország, Korona,
sőt lakhely nélkül, nem igen szoktak
hízeldők felkeresni, annyival nagyobb
vált az igazi, és őszinte tisztelőknak
számok, kik a' Fejedelemnek hibáit el-
nézték az ember virtusaiért. Külső vi-
selete a' Királyi Familiának valóban
tsudálkozásra méltó volt. A' Vallásnak
külső formájára is tekintvén, megmu-
tatták tselekedetek által, hogy belső-
képpen is vallásosok. Jótéteményeket
közlöttek minden lárma nélkül, és a'
nélkül, hogy ebbeli tettek, a' ditseke-
dés, vagy képmutatás bélyegét hordták

vólta. Lehet e' tsudálni, ha ezen szép tulajdonság, nyájas leereszkedéssel párosodva, mindenkinek szívét megnyerte, — és kedvező benyomást hagyamaga után? Mihelyest elindulások ideje meg volt határozva, a' főbíró, és Magistratualis személyek Holyroodba mentek, hogy a' Nagy vendégek elmenetelek miatt szánakozásokat kijelentsék, és forró tiszteleteket, mellyel mind X-dik Károly, mind ennek familiája eránt viseltetnek. Az Edinburghi lakosok is mindenképpen nyilvánvalóvá tették szíves hajlandóságokat, — a' midőn egy emléklevelet készítettek, 's avval egy számos kiküldöttséget Holyroodba küldöttek, melly mihelyest rendelt helyére elérkezett, Blacas Hertzegetől elfogadtatván, azonnal X-dik Károly eleibe vezetett, hol Dr Brovne, az említett levelet az Edinburghi lakosoknak nevekben ekképpen olvasta fel: „Sire! Mi alól írtak, úgy is, mint az Edinburghi lakosoknak nevekben, kiknek jó indulatjok felől megvagyunk győződve, bátorkodunk Felségedhez közelíteni, és ezen alkalommal azon őszinte tiszteletet kijelenteni, mellyel Felséged, és egész Familiája eránt viseltetünk, úgy más részről azon való szánakodásunkat is, mellyet Felségednek nem sokára törtéendő elmenetele miatt érezünk: azáltal, hogy Felséged ollyatén környülállások között, a' mellyek a' históriában példa nélkül valók, Holyroodot egy ideigvaló lakhelyévé választotta, az Edinburghi lakosokat nagyon lekötelezte, 's mi érezzük, hogy ennek a' megkülönböztetésnek annyival nagyobb betse van, mivel ezt egy Fejedelemnek köszönhetjük, kinek magános virtusai, felséges születését meghaladják, és a' kiben olyan tulajdonságok lakoznak, mellyek egy Koronának is fényt köl-

tsönöznek, — a' ki végtére szerentsétlenségét megnyugvással, és nagy lélekkel türi, úgy hogy erős állhatatossága által mindenkinek önnkényes hódolást parantsol, mellyben a' Nagyok derült napjaikban, igen ritkán részesülnek. — Felségednek kimeríthetetlen jósága által, szegényeink, segedelemre találta, és könnyebbülést nyertek, még pedig olyan időben, mellyben a' halálos epeveszély állapotjokat még szánakozásra méltóbbá tette, — Felségednek itt mulatása alatt, az igyekezet gyarapodott, és azon szeretetre méltó, és szelíd viselet által, mellyek Felségedet, 's egész familiáját díszesítik, mi is virtusra serkentetünk. Mindenütt, a' merre Felséged, 's a' Királyi familia megyen, legforróbb kívánságunk, és szíves részvételünk fogja kísérni, 's minden okunk van reményleni, hogy az ifjú Hertzegnek napjaira, ki már most is a' Szent Lajos ivadékához illő virtusokkal tündöklök, szebb jövő fog derülni. — A' szánakodásnak legnyiltabb érzéseivel bútsúzunk tehát el Felségedtől, és az egész Királyi Familiától.“

Míg ezen bútsúzó levelet Brovne Ur olvasta, a' Király mélyen megilletődött, és könnyek ragyogtak szemében; úgy látszott, hogy Angouleme Hertzeget is fájdalom fogta el. A' Király kevés szünet után így felelt: „Uraim! Igen szívesen köszönöm jó kívánságokat, és az Edinburghi lakosok nevekben kijelentett érzéseiket. Azon jó indulatot, és lepletlen erántam, 's familiám eránt több ízben bebizonyított szívességet, soha, — soha se fogom elfelejteni. Legyenek bizonyosok az Urak a' felől, hogy ezen emléklevelet mindég megörzöm, míg élek, és azt úgy fogom tekinteni, mint az Edinburghi lakosoktól nyert zálo-

gát a' szeretetnek , és tiszteletnek.“ Még azt is hozzá adta , hogy angoly nyelvben nem tudja magát jól kifejezni, mert különben többet is fogott volna mondani. Azután a' Kiküldötség közül megszorította az előkelőbbeknek kezeit, a' midőn egy, — tisztelettel vegyes fájdalomtól elragadtatván , hirtelen térdre esett, és a' Király kezét megtsókólte: ezt a' Király mosolygással fogadta, és egy fájdalmas visszaemlékezés látszott képén elterülni: Másnap, az indulásnak napja vala. Már korán reggel öszvetődult a' nép a' vár előtt: sokan fehér cocárdával, vagymás meljbeli jelekkel állottak elő. Mihegyest X-dik Károly megjelent, fennszóval kiabálták: „Le a' kalapot! és azonnal mindnyájan hajdon fővel állottak. Minekutánna a' Király útikotsijába fellépett, ezereknként terjesztették utánna kezeiket, — Ő pedig legnagyobb részvétellel, mindenik oldalra hajlongott, míg csak szem elől el nem tűnt. Így ért azután gőzhajójához, melly elfogadására készen állott, szinte számos gyülekezettől körülvéve. A' gőzhajó Hamburgba vitte, a' honnan, mint mondják, Ausztriába fog utazni. Mit mért ki X-dik Károlynak a' sors, minő reménnyel, vagy kinézéssel ketsethetheti ötöt a' jövő, nem tudhatjuk: de mégis egyet bizonyosan tudunk, — azt tudniülük, hogy az ő magános virtusai, még legalacsonyabb születésű embert is megfognának nemesíteni, és hogy néki politikai hibáiért, mellyeknek áldozatja leve, — nem kellene hirtelen, és meggondolatlan szemrehányásokat tenni, mind addig, míg még sok dolgok fenn maradnak, mellyeknek tudása, és közéleti megvizsgálása szükséges arra, hogy igazi, és részrehajlatlan ítéletet tégyünk. Még eddig csak az egyik fél halgattatott ki, — a' másikat, a'

históriának ítélőszéke, fogja kihalgatni, — és elítélni.

Az Orosz rendkívül való Követa' Nagy Britanniai Udvarnál, Gróf Matusevicz, egy vadászaton, vgyázatlanságból, tzombjában megsebesített. A' seb ugyan nem halálos, de még is a' Conferentziától letartotta a' Grófot.

Franciaország.

A' Quotidienne szerint, egy Bertin nevű Ur, Chateaubriand Urat, az új Kormányhoz való állásra készíti: Erre Chateaubriand Ur így felel: „Édes Bertinem! Nem azért felelek levelére, mintha szándékától, és gondolkodása módjától vissza akarnám vonni. Semmi sem képes az embert az igazság útjára visszavezetni, ha egyszer önnszeretet, hatalom, és hivatal után való vágyás eltsábították. — Az Ur két indító oknál fogva új hite mellett állhatatosan meg fog maradni: az első az, hogy az óhitet levette, még minekelötte a' hajdan imádozott kép Párisnak kövezete által szerteszélyel zúzatott volna, — a' másik pedig az az erős hiedelem, mintha az ó hit rossz lett volna. — Mit mondjak hát, mit javasoljak az Urnak? Avval ellenkezöt, a' mit gondol, és hiszen? Az hasztalan fáradság volna, mert minden indító okokat, mellyeket előhozhatnék, lelkiismeretéből kellene meríteni, lelkiismerete pedig, noha tiszta, és virtuosus, még nem mutatta meg az Urnak az igazságot. De a' kevélysége az embernek, megzabolázhatatlan, ez pedig az észből, nem a' szívből származik. Isten áldja meg! én sajnálom az Urat, és ezennel megbotsátok, hogy képesnek tartott hitemet megváltoztatni.

A' Cholera Párisban annyira alább hagyott, hogy Sept. 23-kán már csak

hárman haltak meg benne- Már ezután a' halottak száma nem is fog közölni.

A' *Message des Chambres* Londonból Sept. 24-ről következő magános levelet közli: hiteles forrásból tudjuk, hogy az Angoly Miniszterium több Admirálisokat felszólított, nyilatkoztatnák ki vélekedéseket az eránt, vallyon tanácsos volna e', egynehány hajóból álló Expeditiót a' Seldára küldeni, — erre mindnyájan közakarattal azt felelték, hogy a' dolognak bizonyosan szerentsétlen kimenetele lenne, ha az megtörténnék, — sőt több tiszték azt is kijelentették, hogy egy olyan Commandónak átvétele által nem fogják betsületjeket ketzkára tenni. Ha tehát a' Miniszterium ebbeli feltételétől el nem áll, és Hollandia ellen tsak ugyan hajósereget küld, — akkor készek az azon Expeditióból aratandó betsületet a' Frantzia Admirálisnak által engedni. Az óltalomeszközök minden esetre rossz útra vezetnének, és a' Hollandusok talpon állanak a' megtámadást elfogadni.

A' *Courrier Français Orbé* ből ezt írja: A' Braunschweigi Hertzeg Sept. 11-kén érkezett ide, 's úgy látszik, hogy Városunkat lakóhelyévé választotta. — A' Város Commandánsa bizonyságlevelet készített ki a' felől, hogy a' Hertzeg Helvétziába hozattatott légyen.

P o r t u g a l l i a.

African egy Királyi gözhajó Sept. 25-kán érkezett Falmouthba, 's Lisbonából és Oportóból az itt következő újságokat hozta: Dom Miguel hajóserege Sept. 11-kén tétetett mozgásba, és már Sept. 13 kán közhírré tétetett, a' nem sokára elkezdendő tengeri ütközet. A' két ellentábor, immár

egymással szemköztt áll, de még egyik fél sem kezdte el a' megtámadást. — Sept. 18-kán reggel, mikor az African kiindult, mind a' két részről elkezdődött az ágyúzás, és minden mozdulatból gyanítani lehet, hogy az elhátározó szempillantás nem messze vagy.

Falmouth Sept. 25-kén. Egy gözhajó, melly Pénteken Sept. 21-kén indult Oportóból, onnan igen kedvetlen híreket hozott Dom Pedro állapota felől.

Londoni hírlapok Sept. 25-ről ekképpen adják elő az Oportói ütközetet. A' Serra nevű Klastromnak ostromlása, melly Portugalliában egy a' leggazdagabb Augustinus Klastromok között, elkezdődött, de minden siker nélkül, mert olyan magas dombon fekszik, hogy nehéz hozzá jutni, és azért Dom Pedro minden erejét reá fordítja, hogy ezen Klastromot hatalmában megtartsa. Midőn a' megtámadás Dom Miguel részéről elkezdődött, Oportónak Kormányozója Dom Bernardo Sa jobb karjában megsebesített, — szinte ezen szerentsétlenség érte Marcelli Majort is. A' Kormányozó minden fájdalma mellett is, a' legnagyobb hideg vérrel osztogatta parantsolatjait, a' klastrom vitézül mególtalmaztatott, Villanova pedig az ellenség kezébe jutott. Ezután a' Kormányozó a' Klastrombeli lakosoknak sok éljen kiáltásai között visszatért Oportóba, hol sebes karja elvágatott; már ez előtt egy háborúban fél szemét elvesztette, — még is most a' körülállásokhoz képest, állapota tűrhető volt. Dél tájban tehát Dom Miguel serege elfoglalta Villanovát, és az ott lévő házakból szünet nélkül lövöldöztek a' városra, a' nélkül, hogy nagy kárt tettek volna. Dom Pedro

már jókor reggel talpon állott, és személyesen igazította, 's néha meg is gyújtotta az ágyúkat. Igen dítstértetik egy osztály szabadosokból álló Katonáknak bátorságok, kik egy darabig rejtek helyben lappangván, azután hirtelen reárohantak az ellenségre, ennek ugyan nem kevés veszteségével, de más részről amazok is elvesztették derék vezérjeiket, a' ki lováról leövette, 's azonnal meghalt. A' frantzia segédseregnek Kormányozója Gróf Leger is megsebesített. A' Klastromban nem nagy volt a' veszteség Dom Pedró részéről, mert csak 3 ember esett el, és 6 sebesített meg, hanem Dom Miguel 5000 ember közül 60-at veszített, — 5 közülök elfogattatott, a' megsebesítettek számát pedig még nem tudhatni. A' Klastromban bőven van hús, bor, kenyér, úgy, hogy nints mit félnie az éhen halástól. Nehány házak a' lövöldözéskor öszveroskadtak. Igen kívánatos volt, hogy Villanovát az ellenség oda hagyja, mert a' mennyire ez a' hely közel van Oportóhoz, Dom Pedró szüntelen való nyughatatlanságoknak lett volna kitétve. Hogy mindég készen álljanak a' megtámadás elfogadására, Sartorius Admirális különösen rendelt egy hajót a' déli partok mególtalmazására. Az új Angoly Consul Sorrel Oberster megérkezett, 's azonnal az ellenség táborába ment, hol Dom Miguel előkelőbb Generálisaival beszélgetett. — Későbbben Serra Klastromába segedelem érkezvén, újonnan megtámadtatott, de ismét haszontalanúl, — a' midőn harmadszor is szerentsét próbált az ellenség, de mindenkor vitézül visszaverettetett. Sept. 15-kén több Angoly familiák hajóra ültek, 's az Angoly Consulnak parantsolatjából, ezen hajóknak a' vízen lefelé kelle evezni,

hogy a' háborúban könnyen történhető veszedelemtől megmenekedjenek.

B u r k u s O r s z á g.

Ö Ts. Kir. Felsége a' Burkus Király Sept. 28-kán érkezett Potsdamból Teplitzbe. Báró Humboldt Sándor, Királyi Tanácsos is szinte azon város felé indult.

B e l g i u m.

A' Londoni Conferentziának feleletje azért maradt ki olyan sokáig, mivel a' Belga Agensek új kívánságokat tettek, mellyek avval a' Tractatussal meg nem állhatnak, mellyek Nagy Britanniával és Frantzia Országgal kötettek, az Austriai, Burkus, és Orosz Udvaroktól pedig helyben hagyattak, — meg nem állhatnak továbbá Belgiumnak betsületével, és függetlenségével sem. — Hogy lehet mindazáltal egy Anglus hajó sereget a' Németalföldi partok felé kikészíteni, így szól a' Hágai Staats Courant, hogy lehet bennünket avval fenyegetni, hogy majd szabnénk az Anglus, és Frantzia Kormány törvényeket, azt valóban meg nem foghatjuk, betsület, mérséklet, és békességes tűrés hímezte mindenkor a' Németalföldi Kormányt, miolta tsak dolga függöben van, és mindenkor úgy viselte magát, mint egy bölts és igazságos Uralkodóhoz illik, és ezen szép tulajdonságai, a' népnél mindenkor kedvet nyernek, 's azt eszközlik, hogy a' hűség, hit, állhatatosság, és engedelem, a' Németalföldi lakosok között ezentúl is fenn maradjon.

T ö r ö k O r s z á g.

A' Török Moniteur előadja a' Sultánnak azon Fermánját, melly-

nek erejével Reuff Basa a' Nagy Vezér Helytartójává neveztelett, ekképpen:

Tudva van előtted, hogy a' rendes gyalogságnak, és lovasságnak, mellynek számát minden módon nevelni igyekszem, kikészítésében az a' tzielom, hogy vallásunknak méltóságát, és országomnak betsületét feltartsam, — továbbá, hogy az Isteni gondviseléstől reám bízott alattvalóknak bölcsőségeket, minden megtámadók ellen általmazzam, és bátorságba tégyem. — Seregem az utolsó közkatonától kezdve, a' legelső katonatisztig, kívánságomnak és várakozásomnak tökéletesen megfelelt; azon jótéteményeket, mellyeket velek közlöttem, engedelmisségek, és iparkodások által bőven meghálálták. —

Hussein Basa, a' kire Egyiptomot, Abyssiniát, és Candiát bízam, és a' kit Anatoliának Feldmarsalljává, és Statusaimnak azon részében tanyázó katonaság Generalissimúsává kineveztem; oda útasíttatott, hogy a' lázzadók ellen hozott ítéletet végre hajtsa, és Mehemed Alit fíjastól együtt, ki a' lázzadás magvát a' többieknek szívekbe is elhintette, keményen megfenyítse. Ha az említett Basa, a' reá bízott sereget erejéből ki nem vette, — és egy bölts vezérhez illendő módon Kormányozta volna, az Egyiptomi Katonaság nem lett volna képes ellentállani, és vakmerőségéért mindjárt az első tsafa piatzon fogott volna lakolni. De Hussein Basa, noha ő Híveimnek egyike legyen, még sem hághatott fel az ügyességnek arra a' poltzára, melly egy Commandérozóban megkívántatik. Munkálódásai a' háborúban megmutatják, hogy szükölködött haditudomány nélkül, és nem bírt avval az éles látással, melly sze-

rént az egész sereg erejét feltudta volna számolni. Elmulasztotta a' szükséges rendeléseket megtenni az élelem, és hadiszerek megszerzésére: Anatoliában sebes marsokat téletett, a' nélkül, hogy meggondolta volna, hogy azon éghajlathoz nem szokott katonáim, a' rekkenő meleg által nevelt strapatziákat nem fogják kiállani, és végtére nem értette a' mesterséget, — előadott alkalommal a' sereget idején mozgásba hozni.

Ezen — a' hadiszerentse változandóságával öszveköttetett okok, igen szerentsétlen következéseket vontak magok után. — De mind a' mellett, ez nem tett engem kislelkűvé. — Te esmered Országomnak erejét, és segédforrásait, te tudod, hogy a' lázzadók kiirtására, van hatalom, van eszköz: Hadi táboromban elég regiment találkozik, készen állva az ütközetre, 's az ellenség öszveaprítására. De Hussein Basát az első szerentsétlen öszvetsapás nyúlszívűvé tette, 's e' vólt oka, hogy magát Adanába visszavonta. Ebbeli viselete által nyilvánvalóvá tette, hogy sorsának mestere nem lehet, 's hogy a' sereget gözedelembe vezérelni képtelen.

Ennek következésében a' főhadi-kormányt Nagy Vezéremre bízam, avval a' meghagyással, hogy Albániában, és Rumeliának külömbféle tartományaiban tanyázó sereget, Anatoliába ált tegye. Tíz napot hagytam néki Európai seregemnek elrendelésére, melly időnek eltelése után, 20,000 gyalogsággal, és lovassággal, a' főváros felé indul, innen pedig a' főhadiszállásra. Hussein Basa ellenben oda útasíttatott, hogy a' seregnél maradjon, és a' Nagyvezért, a' ki bizonyosan nem fog késni a' kiadott pa-

rantsolatnak végrehajtásával, a' miben lehet, segítse.

Konieh városában fognak a' külömbféle seregek öszvegyülni. Ott állítatnak eleségtárok a' Katonaság számára, és ott fog elhatároztatni, minő eszközökhöz kellessék nyúlni az ellenség széllyelszórására, és megzabolázására.

Szükségesnek ítéltém erre nézve, egyet Vezérjeim közül, a' Generalissimusnak Helytartójává kinevezni. Te, ki a' Nagyvezérnek kötelességeit pontosan betöltötted, a' ki eszed, és betsületed által, hírt, 's nevet szereztél magadnak, — Téged ruházlak fel szabad akaratom, 's választásom, és tulajdon kezem írásával megerősített parantsolat által ezen fontos hivatallal. Mehemed Basa, Silisztriának Kormányozója, és Rustschuknak Comendánsa, a' minap a' tábor Seraskierjévé neveztetett, avval a' megagyással, hogy minden a' mi a' seregel rendelését illeti, tevéled tanátskozzék.

E' jelen parantsolatot azért, az Oszályos, és Brigadéros Generálisok, úgy nem külömben többi tisztjeim előtt fel fogod olvastatni, a' midőn egyszersmind nékiek tudokra adod akaratomat, kívánságomat, és erántok viseltető bizodalمامat, hogy közzülök mindegyik hív, és állhatatos maradjon. Te pedig, kinek betsülete felől meg vagyok gyözödve, igyekezz, hogy a' Nagyvezérnek eljöveteleig úgy bánj katonáimmal, mint tulajdon gyermekeiddel, 's gondod legyen, hogy se eleségbe, se akár mibe másba fogyatkozást ne szenvedjenek. Igyekezz a' Regimentet, melly a' rossz Kormányozás által megfogyasztott, helyrepótolni.

Reád van bízva a' Nagyvezér eljöveteleig az egész tábor, — és a' felelet terhe is reád hárámlik. Minekelötte valamihhez fognátok, tartsatok egy gyü-

lést a' Seraskiernek, és a' Brigadéros Generalisoknak jelenlétekben: a' mit ezekjavallani fognak, figyelemmel hallgasd meg, és bölts megtontolás után használd munkálódásaidban. Átaljában úgy viseld magad, hogy az egész táborban békesség, és megelegedés uralkodjék.

Végtére, a' Fényes Portát időről időre, tudósítsd mindenről, a' mit tudatni szükségesnek vélsz. — Költ Rebiul Evvel hónapnak utolsó napján, Hedschirának 1248-dik esztendejében. (A' mi idő számlálásunk szerint Aug. 26-kán 1832-dik esztendőben.

Ejszak Amerikai Egyesült Statusok.

Sz. Louis Jul. 21-kén. — Az Indus háborúnak vége szakadt. Az ellenség szaladásnak eredt, 's hihető, hogy tsak a' tenger parton állapotodik meg. A' fejérek is igen elgyengültek a' fárasztó utazás miatt, a' midőn éjjel nappal több mértföldnyire hegyen völgyön szaladtak a' fekete sólyom után, de ez tanátsosabbnak tartván az öszvetsapást kikerülni, meg nem fordult, és hihető, hogy a' fejérekhez távol lévő téren, fog seregével megtelepedni.

Egy Katonatiszt ekképpen ír az említett háborúról: Látjuk, miként szakasztatott vége ennek az Expeditionnak pestis által, és miként haragszik az ég azon nyomorúlt emberi nemmel való illetlen bánásunk miatt, mellyet igazságtalanságunk kétségbe ejtett.

Magyar Ország.

Pest. Oct. 3-dikán.

Estei Ferdinánd Ö Kir. Magossága e' f. hónap 1-sőjén, városinktól 's hazánktól felette érzékenyen válvam meg, Budáról rendeltetése helyére Lembergbe elútazott.

N. Pest Vgyében e' f. hónap 25-dikán; Ns. Trentsén Vármegyében pedig 15-kén fog tisztújítás tartatni. H.T.

H í r a d á s

a' Magyar Tudós Társaság részéről.

Rit a' mult Martius 24-dikén 1832-ben költ 's ezen ujságnak 24-dik számában álló jutalomhirdetés felbuzdított volna költőink közül, tudtára adatik ezennel, hogy az eredeti szomorú játék készítésére határozott esztendő, 1833-nak Martiusa 24-kén telik bé 's ennél fogva dolgozását, egyenesen alólírthoz azon említett napra ne sajnálja békülden. Tudni való, hogy a' költő nevének lepetsételt levélben kell titokban jöni 's ennek a' kézírathoz tartozására egy jelmondás intsen, melly a' munka tzím lapján 's a' lepetsételt levélben is áll.

Ujra emlékezetbe hozatik, hogy 1832-ben Martius 24-kétől, 1833-ban Martius 24-kéig szomorú vagy érzékeny játék írásának esztendeje lévén, most csak illy nemű munka lesz elfogadva. Vigjáték esztendeje majd 1833-ban Martius 24-dikén kezdve 1834 Martiusának 24-dikéig lesz, 's az olyant akkorra fogja békívanni a' társaság. A' kié tehát azon már hozzám küldött illy tzímű eredeti vigjáték: F ö s v é n y t ö b-

Küldjük B e r e g h V á r m e g y e M a p p á j á t a' B e s z t e r t z e b á n y a i, S e l m e t z i, R o s n y ó i, L ö t s e i, T o r n a l l y a i, T r e n t s é n i, N a g y S z o m b a t h i, S o p r o n y i, é s S z o m b a t h e l y i t s o m ó k b a n, a' s z o k o t t m ó d s z e r é n t p o s t a p e t s é t a l a t t.

(Fél árkus „**SOKFÉLE**“ XLVI. Toldalékkal.)

Szerkesztető és Kiadó M á r t o n J ó ' s e f, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)

ket költ, látni fogja, annak ideje előtt történt beadását, mert vizgálat alá az, csak 1834 Martius 24-dikén túl kerül, 's így ha tetszik, még addig magához veheti tölem. Két azomorú játék pedig, melly Erdélyből érkezett már hozzám, megkívántató jelmondás és petsétes levél nélkül lévén, ennek, rend kedvéért a' szerzötől pótlását várom. Egyébiránt, hogy a' magyar tudós társaság Igazgatósága minden esztendőre, 100 darab aranyat tett ki, majd szomorú vagy érzékeny játék, majd vigjáték jutalmául, az a' felől szólott első hirdetés értelmében, már tudva vagyon. October 2-dikán 1832.

A' Hazai és Külf. Tudósításokban, 's a' Jelenkorban közli:

D ö b r e n t e i G á b o r m. k.
Titoknok.

Lakik Budán, Váralja, Pistori ház
81-dik szám.

A' Pénz folyamat Október' 8-dikán,
közép ár:
A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 87 1/2
Az 1820-béli sorsosok: — —
Az 1821-béli hasonlók: — —
Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligátzióji: 47 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek 1132 3/4 for. ton
Conv. Pénzben.